

[Merete Bjørn Hanssen.]
 lovsydelsers og ved hædersgaverne samt ved de rent sociale støtteforanstaltninger på det kunstneriske område, således at offentlighedens billede af det nye sigte med kunstfondloven dermed er blevet og næsten måtte blive forplumret.

Et andet spørgsmål, der må overvejes, er, om meget af den offentlige modstand mod kunstfondets virke ikke skyldes, at man har følt, at staten gennem denne lov definerede kulturbegrebet for snævert. Nu er loven og dens 4,2 mill. kr. jo kun en yderst beskeden del af statens samlede kulturinvesteringer, men det er væsentligt for fondets fremtidige virke, at det ikke virker som en snæver, og alle vil sikkert indrømme for snæver, definition af kulturbegrebet her i landet.

Vi deltager gerne i en fordomsfri drøftelse af finanslovsydelsers og hædersgaverne. Det er næppe ministeren ubekendt, at han hermed begiver sig ind på et område med videre konsekvenser, f. eks. til bibliotekernes forsyning med dansk litteratur. I forbindelse med hædersgaverne kunne man måske overveje, om de ikke bør ses i sammenhæng med stipendieordningen. Netop stipendieordningen skal sikre, så vidt det er menneskelig muligt, at støtte, pleje og fremme talentet, medens tid er. I det øjeblik vi har indhentet vore mulige forsømselser her, rejser det spørgsmål sig, om der er behov for hædersgaverne, der jo også gives for en indsats, som ikke blev anerkendt i tide.

Ministerens overvejelser om den fremtidige revision drejer sig, som uundgåeligt er, om en udvidelse af lovens virkeområde. Lad mig her principielt fastslå, at mit parti er villigt til i hvert fald at bevare lovens økonomiske indhold. Der må ved den kommende revision om et år naturligt reguleres for den dyrtidsforringelse, der er sket, siden loven kom, og som ministeren opger til nu at beløbe sig til 800.000 kr.

Også spørgsmålet om de udøvende kunstners stilling i forhold til de skabende må afklares, da denne sondring næppe i længden lader sig opretholde. Vi vil med interesse se på den forsøgsordning, som ministeren vil prøve at gennemføre for tipsmidlerne til sommer. Om der derudover skal inddrages nye grupper under kunstfondlovens virke, og hvilke der da kan

komme på tale, er det som sagt for tidligt nu at tage stilling til. Det væsentligste her må være at holde lovens sigte, investeringen i kunstnerisk produktion, klart.

Venstre kan altså anbefale det foreliggende lovforslag, som vi gerne ser udvalgsbehandlet, for at der kan blive lejlighed til at se på det materiale, der indtil nu foreligger om erfaringerne fra lovens første tre år.

Else-Merete Ross: Lovforslaget går ud på at udsætte revisionen af loven om Statens Kunstfond til næste folketingsår, ikke alene af hensyn til de herskende økonomiske forhold, men også ud fra ønsket om at få lejlighed til en mere dybtgående analyse af hele problematikken omkring kunstfondet. Det radikale venstre kan ud fra begge begrundelser tilslutte sig en udsættelse af revisionen. Selv om ministeren ikke ønsker en større principiel debat om kunstfondet, forelægger ministeren en række synspunkter, som han mener bør indgå i den løbende debat, og som det vel er meningen, at ordførerne skal komme ind på.

Jeg vil gerne understrege, at hvad jeg siger i det følgende, ikke har været til grundig drøftelse i den radikale folketingsgruppe og derfor ikke er udtryk for nogen endelig stillingtagen, men kun skal betragtes som forslag til overvejelse. Jeg skal hovedsagelig holde mig til de fire hovedspørgsmål, som ministeren har fremlagt.

Det første spørgsmål er, om andre skabende kunstnere skal inddrages under fondet. Efter min mening skal der i hvert fald ikke nedsættes tremandsudvalg for hver af de nævnte grupper: bygningskunstnere, kunsthåndværkere og kunstneriske formgivere. Visse kunsthåndværkere vil allerede nu komme i betragtning enten som malere eller billedhuggere. Da der måske kan komme en arkitekt med i et af udvalgene for bildende kunst, kunne man måske i enkelte tilfælde støtte eller belønne en specielt talentfuld bygningskunstner eller formgiver; men principielt mener jeg, at man bør holde sig til det, Erik Thomsen kalder de tre rene kunstarter, billedkunst, digtning og musikkomposition.

Til det andet spørgsmål vil jeg sige, at jeg til fulde indser, at der kan være både grund til og behov for at have støttemulig-